

10. april 1951.

Notodden formannskap,

Notodden.

Tidl. direktør for Notodden kunstsilkefabrikk Arne Bergsvik.

På vegne av direktør Arne Bergsvik ser jeg meg nødsaget til å henvende meg til det ørede formannskap i anledning av det erstatningskrav han mener å ha overfor kommunen:

Herr Bergsvik bodde da han ble arrestert 9. mai 1945, til leie i en villa, Lisleheradveien 16 b, som tilhørte Kunstsilkefabrikken A/S, hvis stifter og administrerende direktør han var. Ikke lenge etter at Bergsvik var blitt arrestert, ga den daværende sosialsjef i Notodden kommune, Magnussen, fru direktør Bergsvik beskjed om straks med familien å flytte ut av villaen. Denne beskjed gjentok herr Magnussen gjentatte ganger i en meget truende form, muligens foranlediget av kunstsilkefabrikken, som i brev til fru Bergsvik av 5/7-1945 sa henne opp til fraflytning snarest. Da det ikke forelå noen skriftlig avtale med hensyn til oppsigelse, skulde direktør Bergsvik etter husleielovens § 8, 4. ledd, ha krav på minst 4 måneders oppsigelse. Etter direktør Bergsviks ansettelseskontrakt var oppsigelsesfristen neppe mindre enn 6 måneder. I samsvar med med husleielovens bestemmelser innbragte fru Bergsvik ved stevning av 14/7-1945 oppsigelsen til prøve for Notodden byrett. Samme dag - en lørdag - fikk imidlertid fru Bergsvik pr. telefon en kategorisk beskjed fra sosialsjef Magnussen om at det den påfølgende mandag kl. 9 morgen vilde bli sendt folk opp for å kaste ut innboet og familien. Overfor en brutal maktanvendelse stod selvsagt to vergeløse kvinner - direktør Bergsviks hustru og hans gamle mor - hjelpeløse. De måtte finne seg i å bli flyttet

over til to værelser på Tinne gård som av kommunen ved den daværende formann i Notodden husfordelingsnemnd, Aasland, var blitt rekvirert til dem.

Direktør Bergsvik ble etter beslutning av landssvik-statsadvokaten i Telemark av 21/10-1946 midlertidig løslatt fra llebu tvangsarbeidsleir på det vilkåret at han ikke skulde oppholde seg i Telemark fylke. Herr Bergsvik er av den oppfatning at dette forbudet var foranlediget av Notodden kommunes vedkommende. Han fikk seg først midlertidig opphold i Lier og fikk senere, ~~rent~~ likeledes rent midlertidig, overlatt noe husrom i Asker i påvente av at ~~vedkommende~~ hus skulde bli solgt. El.s. fordi herr Bergsvik kom ut av tvangsarbeidsleiren som ^{en} legemlig helt nedbrutt mann, har hans hustru den vesenlige tid etter hans løslatelse oppholdt seg hos ham. Etter en ^{no} stunds forløp måtte også hans mor flytte til dem. Det viste seg nemlig at den "rekvisisjon" til familien Bergsvik av romene på Tinne gård som var ~~var~~ foretatt av Notodden husfordelingsnemnd, såvidt skjønnes, ikke oppfylte ^{over} mange av de vilkårene som etter de daværende og senere lovbestemmelser var oppstillet for ~~å~~ at en kan si at det forelå en lovlig rekvisisjon av husrom. Eieren av Tinne gård krevet derfor og fikk de nevnte rom tilbake uten at det var mulig å protestere herimot.

hittil Familien Bergsvik er således, takket være at Notodden kommunes vedkommende grovt har tilsidesatt en rekke lovbestemmelser, blitt absolutt husløs. Da salget av det huset de bodde i i Asker drog ut i betydelig lengere tid enn forutsatt, har familien iallfall hatt tak over hodet, men huset er nå forlengst solgt. Det er bare en daglig nåde at de har kunnet bli boende der, men nå er det også definitivt slutt.

Direktør Bergsvik har forgjeves henvendt seg til kommunen med anmodning om å skaffe ham hus. Kommunen har svart ham med å sende ham utflytningsattest - noe som ^{all} etter mitt skjønn ikke er

lovlig adgang til, og som det derfor protesteres mot. Tilbudet om å anbringe kunstsilkefabrikkens stifter på Notodden gamlehus, går jeg ut fra er ment som en spøk - og enn den er så grovkornet at den kan virke som en sjikane.

Direktor Bergsvik har forgjeves lett land og strand rundt etter hus, selv av den mest beskjedne art. Men som enhver vil skjønne, er det/for enhver som har hjemstavn i Notodden kommune en umulighet å få hus utenfor kommunen uten ved kjøp eller et lignende arrangement. Bergsvik er ved rettsoppgjøret ikke bare blitt arbeidsløs og arbeidsudyktig, han er også absolutt ribbet for den vesle formuen han hadde.

Det han har igjen blir da det foreliggende erstatningskrav på Notodden kommune fordi dens tjeneste- og tillitsmenn ved sin ulovlige adferd har bragt ham opp i den håpløst fortvilede situasjon han nå er i.

Før jeg tar ut stevning har jeg imidlertid antatt at det, bortsett fra at erstatningskravet nå ansees å være juridisk begrunnet, foreligger såvidt mange momenter av ikke juridisk art at det kunne være grunn for formannskapet til å være med på å drøfte spørsmålet om en mindelig ordning. Uansett politisk oppfatning og meninger om rettsoppgjøret kunde/nå, når sindene er falt mere til ro, kanskje være grunn til å spørre om ikke Bergsvik, rent menneskelig sett, er blitt nokså hardt behandlet. Arne Bergsvik var den som tok initiativet til opprettelse av kunstsilkefabrikken, og han bygget opp en fabrikk med ca. 500 arbeidere og funksjonærer. Han foranlediget grunnleggelsen av Tele silkeveveri, som også er blitt en stor bedrift, og han fikk Hvervens trikotasje-fabrik flyttet til Notodden. Helt uten betydning for Notodden som kommune torde det heller ikke være at han som vilkår for å legge kunstsilkefabrikken til Notodden, krevet og foranlediget gjennomført en gjeldsordning hvorved byens gjeld ble redusert fra kr. 3 500 000.- til kr. 875 000.-. Da Bergsvik sluttet som ordfører

hadde kommunen en nettoformue på kr. 3 700 000.- .

Den fattigunderstøttelse fru Bergsvik og senere han, tvunget av forholdene måtte ha, har kommunen krevet og fått tilbakebetalt av det som var igjen av hans ^{for}formue. Den skattenedsettelse, som vel enhver annen vilde ha fått under tilsvarende helt endrede formues og inntektsforhold, er blitt nektet ham - og skattene er betalt.

Hverken direktør Bergsvik eller jeg har noe interesse av noen prosess mot Notodden kommune, men skal Bergsvik skaffe seg hus må han ha noen midler - han har f.eks. tilbud om å få hus på Magnor i Eldsskog mot å skaffe kr. 10 000.- til innredning av en leilighet. Vil ikke kommunen av prestisje-hensyn gå ~~gi~~ med på å betale Bergsvik en rimelig erstatning, skulde man ialfall med litt god vilje på sin side kunne hjelpe ham ved f.eks. å ta opp til fornyet behandling hans søknad om skattenedsettelse eller om fritagelse for å refundere mottatt fattigunderstøttelse.

Arbødigst

Arne Haasfjel (sig.)